

THE JEWS

היהודים הם כמו תצלומים מצויים בחלון ראווה
כלם יחדיו בגבהים שונים, חיים ומתים
חתנים וכלות, נערי בר-מצווה עם תינוקות.
יש תמונות משחזרות מתצלומים ישנים שהצהיבו.
ולפעמים באים ושורפים את החלון
ושורפים את התמונות. ואז מתחילים
לצלם מחדש ולפתח מחדש
ולחציג אותם שוב כואבים ומחייכים.

רמברנדט ציר אותם חבושי תרבושים
טורקיים ביפי זהב מועם.
שגל ציר אותם מרחפים באויר
ואני מציר אותם כאבי וכאמי.
היהודים הם שמורת יער עד
שהעצים בה עומדים צפופים, ואפילו המתים
לא יוכלו לשכב. הם נשענים, עומדים, על החיים
ואין מבדיל ביניהם. רק האש
תשרף את המתים מהר יותר.

ומה בדבר האלהים? אלהים נשאר
כמו בשם אשה יפה שעברה פעם
על פניהם ואת פניה לא ראו,
אך בשמה נשאר, מיני בשמים
בורא מיני בשמים.

אדם יהודי זוכר את הסכה בבית סבו.
והסכה זוכרת במקומו
את החליכה במדבר שזוכרת
את חסד הנעורים ואת אבני לוחות הברית
ואת זהב עגל הזהב ואת הצמא והרעב
שזוכרים את מצרים.

The Jews are like photographs displayed in a picture window
all together various sizes, living and dead
brides and grooms, bar mitzvah boys and babies.
And there are pictures restored from old yellowed photos.
And from time to time they come and break the window
and burn the pictures. Then they begin
to photograph anew and to develop anew
and to display them once again pained and smiling.

Rembrandt painted them wearing Turkish
turbans adorned with brushed gold.
Chagall painted them hovering in the air
and I paint them like my father and mother.
the Jews are an ancient forest preserve
in which the trees stand crowded, and even the dead
cannot lie down. They lean, standing, on the living
and there is no difference between them. Except that fire
burns the dead more quickly.

And what about the matter of God? God remains
like the perfume of a beautiful woman who once passed
before them but they did not see her face,
only her fragrance remained, various fragrances
creator of various fragrances.

A Jewish man remembers the sukkah at his grandfather's house.
And the sukkah remembers instead of him
the journey through the wilderness which remembers
the honeymoon days and the two stone tablets
and the gold of the golden calf and the thirst and the hunger
which remember Egypt.

וימה בדבר האלהים? לפי הסכם
הגריושין מגן עדן ומבית המקדש
אלהים רואה את בניו רק פעם
אחת בשנה, ביום הכפורים.

And what about the matter of God? According to the
divorce agreement from the garden of Eden and from the Temple
God sees his children only once
each year, on Yom Kippur.

היהודים הם לא עם היסטורי
ואפילו לא עם ארכאולוגי, היהודים
הם עם גאולוגי עם שברים
והתמוטטיות ושכבות ונעש לוחט.
את תולדותיהם צריכים למדוד
בסלם מדידה אחרת.

The Jews are not an historical people
not even an archeological people, the Jews
are a geological people with rifts
and collapses, strata and fiery eruptions.
Their generations must be measured
on another scale of measure.

היהודים משפני סבל ומלטשי יסורים,
כמו חלוקי אבן לחוף הים.
מותר היהודים רק במוותם
כמותר חלוקי אבן על שאר האבנים:
כשהיד החזקה משליחה אותם,
הם קופצים שתי פעמים או שלוש
על פני המים לפני שהם טובעים.

The Jews are buffed by suffering and polished by affliction,
like pebbles on the sea shore.
The Jews are distinguished only by their death
as pebbles are distinguished from other stones:
When the mighty hand throws them,
they jump twice or three times
on the surface of the water before they drown.

לפני זמן מה פגשתי אשה יפה,
שסבה עשה לי ברית מילה
זמן רב לפני שנולדה. אמרת לי,
את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך,
אבל אנחנו העם היהודי,
סבך המת ואני הנמול ואת הנקדה הנפה
זהבת השער: אנחנו העם היהודי.

Some time back I met a beautiful woman,
whose grandfather did my circumcision
a long time before she was born. I said to her,
You don't know me and I don't know you,
but we are the Jewish People,
your dead grandfather and I the circumcised and you the beautiful granddaughter
with golden hair: We are the Jewish people.

וימה בדבר האלהים? פעם שרנו
"אין כאלהינו" עכשיו אנו שרים, "אין אלהינו"
אבל אנו שרים, אנחנו עדן שרים.

And what about the matter of God? Once we sang
"there is no God like ours" and now we sing, "there is no God of ours"
but we sing, we still sing.

Yehuda Amichai
Translated by Rabbi Steven Sager

Promoting the vital dialogue between classical Jewish texts & lived experience

www.sichaconversation.org

שיחה *Sicha*
continuing the conversation